

αὐτὴν ἄτε ὧν τρίτος (αρθ. 158, 126 καὶ Lyon Caen et Renault αὐτόθ. N. 240 σελ. 179. N. 334, 335, σελ. 239 240 καὶ τοὺς παρ' αὐτῶ) — διότι τότε ὑποκαθίσταται εἰς τὰ δικαιώματα καὶ τὰς ὑποχρεώσεις τοῦ κομιστοῦ — ἄρθρ. 159 καὶ Lyon Caen N. 430 σελ. 295 N. 240 σελ. 179 — Bravard Demangeat III σελ. 549.

III. Σπουδαία πρακτικὴ διαφορὰ ὑπάρχει ἐν περιπτώσει καθ' ἣν ὁ πληρωτὴς πληρώσει ὡς ἀπλοῦς τοιοῦτος, τῆς καθ' ἣν πληρώσει κατὰ παρέμβασιν, καθόσον ἐν τῇ πρώτῃ περιπτώσει ἐκτελῶν τὴν παρὰ τοῦ ἐκδοτοῦ ἀναθεθεῖται αὐτῶ ἐντολὴν δὲν ἔχει ἀναγωγὴν εἰμὴ μόνον κατὰ τοῦ ἐκδοτοῦ ὅστις δὲν τοῦ ἐπεμψε τυχὸν πρόβλεψιν, τοῦναντίον ὅμως πληρῶνων κατὰ παρέμβασιν ὑποκαθίσταται αὐτοδικαίως εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ καὶ ἔχει ἀναγωγὴν καθ' ὅλων ἐκείνων ὑπὲρ ὧν παρενέβη (ἄρθρ. 159 § 1 Lyon Caen αὐτόθ. N. 240 σελ. 179 N. 334 335 σελ. 239 — 240 N. 339 σελ. 241).

Ἡ ἀναγωγὴ τοῦ ἡμῶς προϋποθέτει ἀείποτε τὴν σύνταξιν τοῦ ἐπὶ αὐτῇ πληρωμῇ διαμαρτυρικοῦ οὗ εἶνε ἀναγκαστικὰ προϋποθέσεις (ἄρθρ. 162, 163, 165, 171 Lyon Caen N. 376 σελ. 268) καθόσον ἄλλως ἂν δὲν συνταχθῆ τοιοῦτον, πᾶς τρίτος πληρῶνων τὴν συναλλαγματικὴν θεωρεῖται ὡς διοικητὴς ἄλλοτρίων τοῦ ἱστικοῦ δικαίου μὴ ὑποκαθιστάμενος εἰς τὰ δικαιώματα τοῦ κομιστοῦ, ἀλλ' ἔχει μόνον τὴν *actio negotiorum gestorum* τοῦ νόμου. Πανδ. δεκτ. 2 (3, 5) κατὰ τοῦ καθ' οὗ τὰς ὑποθέσεις διέφυκε (Lyon Caen αὐτόθ. N. 334 σελ. 239 Nouguier N. 1008 — Alauzet N. 1437 Γενικὴ Νομολ. Dalloz N. 590 καὶ Ἡμετέρα Νομολ. Ἐφετ. Ἀθ. 1373 (95) Θέμ. Ἀγγελ. Τόμ. Ζ' σελ. 73.

Ἐνεκα τῆς μεγάλης πρακτικῆς ταύτης διαφορᾶς οἱ πλείστοι τῶν νεωτέρων Κωδίκων ρητῶς ἀναγνωρίζουσι τῶ πληρωτῇ τὸ δικαίωμα ν' ἀποδεχθῆ ἢ νὰ πληρώσῃ κατὰ παρέμβασιν ὡς ὁ Ἰταλικὸς ἄρθ. 270 ἐδ. 2, Ρουμανικὸς ἄρθ. 292 ἐδ. 3, Πορτογαλικὸς ἄρθ. 296 ἐδ. 4.

ΑΛΕΞ. ΓΕΩΡΓΟΠΟΥΛΟΣ

ΤΟΙΣ ΣΥΝΒΟΛΛΙΟΓΡΑΦΟΙΣ

Ἀρξαιμένης τῆς προθεσμίας τῆς ὑπὸ τοῦ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ ὑπαλλήλου ἐκδιδομένης προσκλήσεως, τῶν εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα ἀναγγελθέντων δανειστών, καὶ ἀναγγελθέντος ἐτέρου δανειστοῦ, διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προσαγωγῆς τῶν τίτλων καὶ ἀντιρρήσεων, ἢ καὶ μετὰ τὴν ἐκπνευσιν αὐτῆς, πρὸ τῆς συντάξεως τοῦ ἑνῆκος τῆς κατατάξεως, τί πρέπει νὰ κάμῃ ὁ ἐπὶ

τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἐν τοιαύτῃ περιπτώσει;

Κατὰ τὸ ἄρθρ. 989, συνδυαζόμενον καὶ μετὰ τῶν ἄρθρ. 937—939 τῆς Πολ. Δικονομίας, ὁ ἐπὶ τοῦ πλειστηριασμοῦ καὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος, προσκαλεῖ τοὺς εἰς τὸ ἐκπλειστηρίασμα μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐκδόσεως τῆς προσκλήσεως τοῦ ἀναγγελθέντος δανεισταί, ἵνα ἐντὸς τῆς ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων τασσομένης προθεσμίας προσάξωσι τοὺς τίτλους τῶν καὶ ἐπιφέρωσι τὰς ἀντιρρήσεις τῶν, καὶ οὕτω μετὰ τὴν κοινοποίησιν αὐτῆς ἄρχεται ἡ νόμιμος προθεσμία ἡ ὀριζομένη ὑπὸ τῶν ἀνωτέρω ἄρθρων, ἣτις λογίζεται μία καὶ ἀδιαίρετος ἀρχομένη ἀπὸ τῆς τελευταίας ἐπιδόσεώς της.

Ἄν δὲ τυχὸν ὑπῆρχον δανεισταί τινες, οἵτινες δὲν ἀνηγγέλθησαν πρὸ τῆς ἐκδόσεως τῆς προσκλήσεως καὶ ἀναγγελθῶσι διαρκούσης τῆς προθεσμίας τῆς προσαγωγῆς τῶν τίτλων, ἐν τῇ περιπτώσει ταύτῃ ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος, δὲν ὑποχρεοῦται εἰς τὴν ἐκδοσιν νέας προσκλήσεως, καθόσον διὰ τῆς τακτικῆς αὐτῆς ἠθελε καταστήσει εἰς τὸ ἀδιέξοδον, ἀλλὰ δέχεται τὸν ὀφῆ ἀναγγελθέντα, ἀρκεῖ μόνον νὰ προσάξῃ τὰ ἔγγραφα τοῦ ἐντὸς τῆς προρρηθείσης προθεσμίας τῆς ἰσχυούσης διὰ τοὺς κληθέντας δανεισταί δηλονότι ὁ ἐπὶ τῆς κατατάξεως ὑπάλληλος ἅπαξ μόνον ἐκδίδει τὴν πρόσκλησιν τοῦ ἀντιγράφου τῆς ὁποίας κοινοποιεῖ εἰς τοὺς ἀναγγελθέντας δανεισταί καὶ τὸν ὀφειλέτην.

ΑΘΗΝΟΛΩΡΟΣ ΣΩΤΗΡΙΑΔΗΣ

ΑΛΛΗΛΟΓΡΑΦΙΑ

Κον Λ*Κ* δικηγ. Πύργου.—Τὰ ὑποβαλλόμενα ἡμῖν ζητήματα συγκεφαλαιοῦνται, φρονούμεν, εἰς μόνον τὸ ἐξῆς ἐρώτημα· εἰάν δανειστής, θέλων νὰ προστατεύσῃ τὸν ὀφειλέτην, δὲν ἐνεργῆ τὸν πλειστηριασμὸν τῶν παρ' αὐτοῦ κατασχεθέντων κτημάτων τούτου, δύναται ἄλλος δανειστής πληρῶνων τὴν ἀπαιτήσιν τοῦ κατασχόντος, νὰ ἐπιχειρήσῃ αὐτὸς νεαν ἐκτελέσειν, χωρὶς νὰ καταφύγῃ εἰς δικαστικὸν ἀγῶνα περὶ παραδόσεως τῶν ἐγγράφων; Ἡ καταφατικὴ ἀπάντησις εἶνε ἀναμφίβολος. Ἡ ἀπαγόρευσις ἄλλης κατασχέσεως, μετὰ τὴν ἐπιβολὴν ἤδη μιᾶς, σκοπεύει μόνον νὰ προφυλάξῃ τὸν ὀφειλέτην ἀπὸ τὴν ἀνάγκην τῆς πληρωμῆς πολλῶν ἐξόδων ἐκτελέσεως· ἀλλ' ἀφοῦ διὰ τῆς καταβολῆς τῆς ἀπαιτήσεως τοῦ κατασχόντος ἐματαιώθῃ ἡ πρώτη κατάσχεσις, δὲν ὑπάρχει λόγος, κωλύων ἄλλον δανειστήν, ἔχοντα ἐκτελεστόν τίτλον, νὰ ἐνεργῆσῃ αὐτὸς νεαν κατάσχεσιν καὶ πλειστηριάσῃ τὴν περιουσίαν τοῦ ὀφειλέτου.